

ת"פ 44216/10/19 - מדינת ישראל נגד גלית הושיאר

בית משפט השלום בירושלים
ת"פ 44216-10-19 מדינת ישראל נ' הושיאר

לפני בעניין:	כבוד השופט איתן כהן המאשימה	מדינת ישראל
נגד	הנאשמת	גלית הושיאר

גזר דין

כללי

1. הנאשמת הורשעה לאחר הליך הוכחות, באיומים, עבירה לפי סעיף 192 לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן: "חוק העונשין").

עובדות כתב האישום שבהן הורשעה הנאשמת בהכרעת הדין

2. על פי עובדות החלק הכללי של כתב האישום, דנה כב' השופטת שרה ברוינר ישרזדה (להלן: **המתלוננת**) בעניינה של הנאשמת בבית הדין האזורי לעבודה בירושלים.

3. על פי עובדות כתב האישום ביום 05.05.2019 בשעה 18:20 או בסמוך לכך בעת שהמתלוננת עצרה את רכבה ברמזור אדום בשדרות הרצל בירושלים, איימה עליה הנאשמת. הנאשמת הכניסה את ראשה לרכבה של המתלוננת ואמרה לה: "**את פסקת נגדי, את תשלמי על זה, וגם הילדים שלך ישלמו על זה**". הנאשמת חזרה על אמירה זו מספר פעמים בגרסאות דומות ובכך איימה על המתלוננת בפגיעה שלא כדין בגופה או בחרותה או בפרנסתה או בשמה הטוב או בפרנסתה, בכוונה להפחידה או להקניטה.

תמצית טיעוני הצדדים וראיותיהם לעונש

4. באת-כוח המאשימה, עו"ד רוני צרפתי, ביקשה לגזור על הנאשמת 8 חודשי מאסר בפועל, מאסר על תנאי, התחייבות וקנס.

בטיעוניה עמדה על הפגיעה בערכים המוגנים ובפרט על ערך ההגנה על חופש הפעולה של שופט היושב בדין תוך שהפנתה לפסקי דין התומכים בטענותיה.

אשר למידת הפגיעה בערכים המוגנים טענה שזו גבוהה. אשר לנסיבות הקשורות בביצוע העבירה הדגישה שמדובר באיום תוך חדירה למרחב האישי של המתלוננת כאשר הרקע למעשה הוא מילוי תפקידה. עוד טענה שהנאשמת איימה על המתלוננת במרחב הציבורי, בנוכחות ילדיה, במחשבה צלולה ולא מתוך כעס או תסכול באולם בית המשפט. אשר לאפשרות שתבוטל הרשעתה של הנאשמת, טענה שכיוון שמדובר במעשה שיש בו חומרה יתרה, וכיוון שהנאשמת אינה עומדת בתנאים שהותוו בהלכה הפסוקה, אין מקום לשקול את ביטול הרשעתה.

בהתחשב בכל אלה, טענה שמתחם העונש ההולם נע בין 6 חודשי מאסר בפועל ועד 18 חודשי מאסר בפועל לצד ענישה נלווית.

אשר לנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה טענה שהנאשמת בחרה לנהל את ההליך; לא קיבלה את הכרעת דינו של בית המשפט והתקוממה נגדה; והגדילה לעשות בכך שטענה שבית משפט זה עוין כלפיה וכך גם המאשימה והסנגורית הציבורית שמונתה לייצגה. עוד ציינה שהנאשמת לא נטלה חלק בהליך טיפולי כלשהו והיא ממשיכה בדרכה. אשר לעברה הפלילי של הנאשמת ציינה שהיא נעדרת הרשעות קודמות.

אשר לעונש המתאים, טענה שיש למקם את עונשה של הנאשמת בחלקו התחתון של המתחם אך לא בתחתיתו ממש, וביקשה לגזור עליה 8 חודשי מאסר בפועל, מאסר על תנאי, התחייבות וקנס.

5. כראיות לעונש מטעם הנאשמת הוגשו המסמכים הבאים: אישור רפואי בעניין אימה; דוח סיכום ביקור מהמרכז הרפואי שערי צדק בעניין מצבו הרפואי של אביה; סידור עבודה מטעם נתן חברה לסייעוד בע"מ כאסמכתא לכך שהנאשמת משמשת כמט"ב להוריה; מכתבי המלצה מטעם מעסיקים שונים.

6. מטעם הנאשמת העידו אימה הגב' רונית הושיאר ואחותה עו"ד ליטל פרלמוטר.

אימה של הנאשמת סיפרה על מצבה הבריאותי, ועל מצבו הבריאותי הקשה של בעלה - אביה של הנאשמת, תוך הדגשת חלקה של הנאשמת בטיפול בהם, ותוך הדגשת הקשיים והמאמצים הרבים שהיו כרוכים מבחינתה בלימודיה של הנאשמת.

עו"ד פרלמוטר, אחותה של הנאשמת, סיפרה שפגשה את הנאשמת ביום האירוע לפרק זמן קצר וראתה אותה יושבת במרכז המסחרי ולומדת. עוד סיפרה על תרומתה של הנאשמת למשפחתה, הן בהיבט של הטיפול בהורים ובפרט באביה - חולה דיאליזה וחולה אונקולוגי, והן בהיבט של העזרה שהגישה לה הנאשמת במשך השנים בגידול ילדיה. בעדותה סיפרה שהנאשמת מסייעת להוריה בין היתר ברכישת מוצרי מזון, ועול הסיוע העיקרי להורים מונח על כתפיה.

7. הנאשמת טענה לעצמה. בפתח טיעוניה ביקשה לדחות את הדיון כיוון שהוראת השעה בעניין הטלת עבודות שירות לתקופה העולה על 6 חודשים, פקעה. אשר לעמדת המאשימה לגזור עליה מאסר בפועל, טענה שלא ניתן להיעתר לבקשה כיוון שהיא אינה מיוצגת. הנאשמת התייחסה להכרעת הדין ותקפה את

מסקנותיה בטענות שונות. אשר לייצוגה, טענה שבאת כוחה דאז לא ייצגה את האינטרסים שלה והתברר בדיעבד שהיא חברתה של המתלוננת ושתייהן גרות באותה שכונה. עוד טענה שהמאשימה פגעה בזכותה להליך הוגן בכך שהגישה כתב אישום בהיעדר תשתית ראייתית מספיקה. אשר לעונש, טענה שאין להטיל עליה כל עונש כיוון שלא הוכח מעל לספק סביר שהיא אשמה בעבירה שיוחסה לה, וכיוון שהחקירה בתיק נוהלה מתוך מטרה להרשיע אותה בכל מחיר, ואם הגנתה הייתה מנוהלת באופן שונה, הייתה מזוכה בדין. אשר לנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה, התייחסה לנסיבותיה האישיות וציינה את אורח החיים הנורמטיבי שהיא מנהלת; את עברה הפלילי הנקי; את השכלתה האקדמית; את עבודתה כמורה במשך 30 שנה; את לימודי המשפטים שסיימה בהצטיינות; ואת היותה מרצה בתחומים שונים. הנאשמת סיפרה שבעקבות החקירה והגשת כתב האישום, נפגעה פרנסתה. לטענתה המאשימה פנתה למשרד החינוך כדי למנוע ממנה לעבוד שם וכך גם פנתה ללשכת עורכי הדין כדי למנוע ממנה את קבלת הרישיון לעריכת דין. הנאשמת סיפרה שהיא פעילה חברתית התורמת רבות לציבור והביאה כדוגמה את הסיוע שהגישה לנשיא דהיום הרצוג עת נבחר ליו"ר מפלגת העבודה. הנאשמת סיפרה שכיום היא משמשת כמט"ב להוריה ומטפלת בהם ובפרט באביה שסובל ממחלה קשה.

דין והכרעה

קביעת מתחם העונש ההולם

8. כידוע, העיקרון המנחה בקביעת העונש הוא **עיקרון ההלימה**, דהיינו, קיומו של יחס הולם בין חומרת מעשה העבירה בנסיבותיו ומידת אשמו של הנאשם, ובין סוג ומידת העונש שיוטל עליו (להלן: "**העיקרון המנחה**").

בית המשפט מצווה לקבוע מתחם עונש הולם למעשה העבירה בהתאם לעיקרון המנחה, תוך התחשבות בערך החברתי שנפגע ובמידת הפגיעה בו, במדיניות הענישה הנוהגת ובנסיבות הקשורות בביצוע העבירה.

9. **הערכים החברתיים המוגנים** שנפגעו הם אלה:

ערך מניעת פגיעה בשלוות נפשה, ביטחונה וחירות פעולתה של המתלוננת ושל ילדיה הקטינים;

ערך ההגנה על ההליך המשפטי ועל נושאי משרה שיפוטית ומניעת ניסיונות להשפיע עליהם בדרכי אלימות;

וערך ההגנה על שלטון החוק.

ברע"פ 2038/04 **לם נגד מדינת ישראל** (04.01.2006) התייחס בית המשפט העליון למגבלות שיש להטיל על חירות הביטוי שעה שמדובר בדבר איום. ובלשונו של בית המשפט נוסחו הדברים כך:

"האיום הוא, אפוא, ביטוי שהמשפט מטיל עליו מגבלות תוך פגיעה בחופש

הביטוי וזאת, כדי להגן על ערכים אחרים ובהם שלוות נפשו, בטחונו וחירות פעולתו של הפרט. האיום מסכן את חירות פעולתו של הפרט שכן, פעמים רבות, כרוך האיום גם בציפייה להתנהגות מסוימת מצד המאיים שהמאיים מבקש להשיג באמצעות השמעת האיום".

בע"פ 1867/01 מיארה נ' מדינת ישראל (20.5.2001) התייחס בית המשפט לאיום על שופט וכך נאמר:

"[...] איום על שופט, בין במשתמע ובין במפורש, הינו דבר חמור אשר פוגע בעקרונות היסוד של שיטתנו, הוא מהווה פגיעה קשה בשלטון החוק, ככלל, ובפעילות מערכת בתי המשפט, בפרט. יש לעוקרו מן השורש ולגנותו בכל פה. זאת ועוד, איום על שופט על ידי בעל דין משמעו ניסיון ליצור מעורבות אישית של השופט בסכסוך המתברר בפניו ולהטות משפט על ידי פגיעה באובייקטיביות השיפוטית".

10. **מידת הפגיעה בערך המוגן** - גבוהה, משמדובר באיום על שופטת מכהנת על רקע מילוי תפקידה השיפוטי. עם זאת לאחר ניהול המשפט שבו הצלחתי לתהות על קנקנה של הנאשמת ולעמוד על טיב כוונותיה, התרשמתי שהיא אינה מסוכנת למתלוננת ושלא היה בכוונתה או שיש בכוונתה כיום, לממש את איומיה בדרך אלימה.

11. לעניין **מדיניות הענישה הנוהגת**: בחינת מדיניות הענישה הנוהגת מעלה שהענישה בגין עבירת איומים נעה במנעד רחב החל במאסר על תנאי, עובר במאסר בעבודות שירות, וכלה במאסר ממושך בפועל. זאת, בהתחשב בטיבם של האיומים, אופיים, כמותם, מיהות המאיים (כגון עובד ציבור או בן משפחה), אופן השמעת דברי האיום, השילוב שבין עבירת האיומים לעבירות נוספות, מסוכנותו של המאיים לביטחונו של המאיים וכיו"ב. את מסקנותי אלה גיבשתי לאחר שעיינתי בפסקי הדין שלהלן:

רע"פ 8253/18 **ינאי נגד מדינת ישראל** (25.11.2018): בית המשפט העליון דחה בקשת רשות ערעור שהוגשה מטעם הנאשם על פסק דינו של בית המשפט המחוזי (ע"פ 18-05-43163) שבמסגרתו נדחה ערעור הנאשם על הכרעת הדין וגזר הדין של בית המשפט השלום (ת"פ 16-09-45960). הנאשם הורשע לאחר הליך הוכחות בעבירת איומים על שופט בכך שאמר: "**אני אשרוף את השופט נחשון פישר, אני אביא בנזין ואשרוף אותו אם אני אבוא לדיון מחר**", "**אני אקח בנזין ואשרוף את בית המשפט ואת השופט הבן זונה הזה**", "**תמותו כולכם**". בית המשפט השלום קבע שיש לייחס חומרה מיוחדת לאיומי הנאשם ובפרט בהיותם מכוונים כלפי שופט - וזאת למרות שהדברים לא הושמעו ישירות לפניו, וקבע מתחם עונש הולם שנע בין מספר חודשי מאסר בעבודות שירות ועד שנת מאסר בפועל. בית המשפט גזר על הנאשם, בעל פה פלילי, **6 חודשי מאסר בעבודות שירות, מאסר על תנאי, וקנס בסך 4,000 ₪**. ערעורו של הנאשם לבית המשפט המחוזי ובקשת רשות ערעור שהגיש לבית המשפט העליון נדחו. בהחלטת בית המשפט העליון (כב' השופט י' אלרון) ציין בית המשפט: "**העונש שהושת על המבקש אינו חורג כלל ממדיניות הענישה הנוהגת, ואף מקל אתו**".

בנסיבות העניין".

רע"פ 4935/17 סימנדויב נגד מדינת ישראל (24.08.2017): בית המשפט העליון דחה בקשת רשות ערעור שהוגשה מטעם נאשם שדינו נגזר ל- **18 חודשי מאסר בפועל לצד עונשים נלווים**. הנאשם הורשע בארבע עבירות איומים ובעבירה של הפרעה לעובד ציבור, לאחר שאיים על סוהרי שירות בתי הסוהר בהיותו אסיר. לנאשם עבר פלילי מכביד. בגזר דינו של בית משפט השלום נכתב על הנאשם: "מדובר באדם שאיומים הם לחם חוקו".

רע"פ 6268/12 שחורי נגד מדינת ישראל (04.09.2012): בית המשפט העליון דחה בקשת רשות ערעור שהוגשה מטעם נאשם שדינו נגזר דינו **למאסר על תנאי לצד עונשים נלווים**. הנאשם הורשע בעבירת איומים כלפי פקח עירוני שרשם לו דו"ח.

רע"פ 1825/11 פינקו נגד מדינת ישראל (09.03.2011): בית המשפט העליון דחה בקשת רשות שהוגשה מטעם נאשם על פסק דינו של בית המשפט המחוזי (ע"פ 27347-08-10) שבמסגרתו נדחה ערעורו על פסק דינו של בית משפט השלום (ת"פ 1015-09) שבו הורשע על-פי הודאתו בשלושה מקרים שונים שבהם איים על שופטים ובין היתר אמר: "**הרצח של השופט הבא בישראל זה רק עניין של זמן**". על הנאשם נגזרו **7 חודשי מאסר בפועל, מאסר על תנאי וקנס בסך 5000 ₪**.

רע"פ 8656/09 רענן נגד מדינת ישראל (29.10.2009): בית המשפט העליון דחה בקשת רשות ערעור על פסק דינו של בית המשפט המחוזי מרכז (ע"פ 7675/09) שדחה את ערעור הנאשם על גזר דינו של בית משפט השלום (ת"פ 8425/08). הנאשם הורשע על פי הודאתו באיומים על שופטת בדיון בבית המשפט לנוער בת"א בכך שהטיח בה: "**מה בית המשפט חושב שייקח לי את הילדים, זה ילדים שלי, אני אדבר אליך איך שאני רוצה את לא תיקחי את ילדיי, אני מזהיר אותך, מה את חושבת אני אלחם בכך אני אראה לך מי את, את לא תשבי בכיסא הזה**" גם לאחר שהוצא מן האולם הוסיף הנאשם להשתלח בשופטת ואמר: "**אני אשתמש בדרכים הכי קיצוניות שאני אוכל בשביל להשאיר את הילדים, אני יודע איפה את גרה, אני יכול להוריד אותך מהכיסא, אני יודע להגיע אליך**". בית משפט השלום התחשב בהודאתו, בחרטתו, ובנסיבותיו האישיות והמשפחתיות המורכבות, ואף שלחובתו 7 הרשעות קודמות, גזר על הנאשם **4 חודשי מאסר בפועל**.

ע"פ (מחוזי מרכז) 74542-07-19 ג'ית נגד מדינת ישראל (18.02.2020): בית המשפט קיבל את ערעורו של הנאשם על גזר הדין (ת"פ 55018-10-18) נוכח הודאתו החלקית, והפחית את עונשו ל- **6 חודשי מאסר בפועל, לצד הפעלת מאסר על תנאי בן 6 חודשים בחופף**, תוך קביעה שתקופת המאסר תצטבר לכל עונש מאסר שאותו נשא הנאשם נכון לאותה עת. בנסיבות המקרה, הורשע הנאשם באיומים והעלבת עובד ציבור באומרו לשופט בדיון: "**אני אחתוך אותך בגרון, אתה היטלר, אתה גרמני. אני אחתוך את עצמי, אתה לא מכיר אותי**", תוך שהחווה על גרונו תנועה של שיסוף. בית משפט קמא קבע מתחם עונש הולם שנע בין מספר חודשי מאסר ועד ל-12 חודשי מאסר בפועל, וגזר על הנאשם 9 חודשי מאסר בפועל לצד הפעלת 6 חודשי מאסר על תנאי, חלקם במצטבר וחלקם בחופף, כך שהנאשם יישא תקופת מאסר בת 13 חודשים לצד מאסר על תנאי. כאמור הקל בית המשפט המחוזי בעונשו.

ע"פ (מח' חיפה) 30098-10-14 חבקה נגד מדינת ישראל (22.01.2015): ביהמ"ש המחוזי דחה את ערעורו של נאשם שנידון **למאסר על תנאי**. הנאשם הורשע באיומים כלפי שוטרים, לאחר שעבר עבירת תנועה ונעצר על ידם בצד הדרך.

ע"פ (מח' ב"ש) 38759-05-14 זגורי נגד מדינת ישראל (21.01.2015): ביהמ"ש המחוזי דחה את ערעורו של נאשם שנידון לעונש בן **6 חודשי מאסר בפועל**, מתוכם חודשיים במצטבר לעונש מאסר שנשא באותה עת והיתר בחופף. הנאשם הורשע באיומים כלפי חוקר באמצעות אשתו של החוקר, קצינת שב"ס. בית המשפט המחוזי מצא שהעונש שהוטל על הנאשם מקל ביותר בנסיבות שבהן מדובר באיום אשר הופנה נגד עובד ציבור בשל תפקידו וכלפי משפחתו של עובד הציבור. בית המשפט נמנע מלהחמיר בעונשו של הנאשם כיוון שלא הוגש ערעור שכנגד.

ת"פ (שלום נת') 22881-08-19 מדינת ישראל נגד גרידיש (08.11.2022): הנאשם הורשע על פי הודאתו באיומים. מעובדות כתב האישום עולה שעל רקע החלטת רשמת הוצל"פ שדחתה את בקשתו להסרת עיקול, התקשר הנאשם למוקד מרכז המידע של הנהלת בתי המשפט ואיים על המוקדנית בפגיעה שלא כדין ברשמת באומרו: **"היא רוצה שאני אסע אליה לתל אביב, תקשיבי, אני הגעתי למצב על הדין שלי מה יהיה, אני גם מבחינתי לעשות פיצוץ בתל אביב [...]** זה לא מעניין אותי מה יהיו ההשלכות שיהיו גם ככה אני על הסף [...] אין לי שקל על התחת. אינשאללה אלוהים ישלם לה בת שרמוטה הזאתי לא תראה אור יום הבת אלף [...] פיצוץ אחד טוב מאד, די זהו עלה מים עד נפש. זה הגיע לצאת לכיוון השני כבר. מה זה בלגן עשרים נתנייתים חולירות שיהפכו להם את המקום יהפכו לך ואם צריך גם יהרוג אותה אם אני צריך. די. אני הגעתי למצב שאין מה לעשות [...] דם אני אשפוך [...] רק היא הביאה אותי לדרך הזאת והיא תשלם על זה". בית המשפט קבע מתחם עונש הולם שנע בין מספר חודשי מאסר בעבודות שירות ועד לשנת מאסר, וגזר על הנאשם **5 חודשי מאסר בעבודות שירות** לצד ענישה נלווית.

ת"פ (שלום ב"ש) 40128-01-22 מדינת ישראל נגד אליהו דהן (05.12.2022): הנאשם הורשע בשני כתבי אישום והורשע באיומים, הפרת הוראה חוקית ובתקיפת בת זוג. בתיק העיקרי (ת"פ 40128-01-22) דובר באיומים שהופנו כלפי שופט במהלך דיון בתיק פלילי בבית המשפט לנוער, הנאשם איים על השופט באומרו: **"אם לא היית שופט מה שהיה לי ביד הייתי מכניס לך בתוך העין"** זאת בנוכחות קצינת המבחן ובנוכחות התובעת. בית המשפט קבע מתחם נפרד לכל אחד מהתיקים. לצד זאת קבע שיש לחפוף את העונשים ולהשית עונש אחד שיהלום את מעשי הנאשם. בית המשפט קבע שמתחם העונש בתיק העיקרי (עבירת האיומים כלפי שופט) נע בין מאסר קצר בעבודות שירות ועד לשנת מאסר בפועל לצד ענישה נלווית, וגזר על הנאשם תוך התחשבות בשיקולי שיקום **3 חודשי מאסר בגין כל אחד מהתיקים שאותם יישא הנאשם בחופף לצד מאסר כעל תנאי**. עוד קבע בית המשפט שאת העונש יישא הנאשם במצטבר ובחופף לעונש מאסר אחר שאותו נשא באותה עת, כך שהתוספת תעמוד על 45 ימי מאסר.

ת"פ (שלום רמ') 12823-09-18 מדינת ישראל נגד זזאנה (17.02.2019): הנאשם הורשע באיומים במסגרת הליך מ"ת בבית המשפט השלום בירושלים. בנסיבות התיק, במהלך מתן החלטתה של השופטת התפרץ הנאשם ואמר לה: **"אני מסוכן? יא בת זונה יא בת שרמוטה חכי תראי שאני אבוא יא בת שרמוטה אני אראה אותך ברחוב אני אזיין אותך, אשכנזייה..."**. בית המשפט קבע מתחם עונש הולם שנע בין מאסר על תנאי ועד 12 חודשי מאסר בפועל

וקנס, וגזר על הנאשם, בעל עבר פלילי מכביד בתחום האיומים אשר נשא באותה עת עונש מאסר, **3 חודשי מאסר בפועל שיצטברו לתקופת מאסרו הנוכחית.**

ת"פ (שלום ק"ש) 30547-07-16 **תביעות צפת נגד סלע** (27.09.2017): הנאשם הודה והורשע בכתב אישום שייחס לו איומים בכך שאיים לפגוע בשופטת בית משפט השלום בירושלים, אשר דנה בהליכים שהנאשם היה צד להם. על פי כתב האישום, בעקבות חוסר שביעות רצונו מהחלטותיה של השופטת בעניינו, שלח הנאשם מכתב תלונה על התנהלותה לנציב תלונות הציבור על השופטים, והנציב העביר את המכתב להתייחסותה של השופטת. במכתב נכתבו, בין היתר, הדברים הבאים (הטעויות הלשוניות במקור - א"כ) **"כל אדם אותו שיתפתי במתרחש בתיק הנדון, מזה שנים, תסכים באופן חד משמעי לאבחנה שהשופטת משוחדת"**, והמשיך וכתב: **"עורכי דין שונים אף הביאו את זעמם בכך שתמחו בדעה שמן הראוי לירות בה ובמקורביה, או לשלוח אותם להשמדה יצירתי יותר"** ו-"אני מעבר להיותו פגוע וצמה דם פועל כאזרח הגון המתלונן על התנהלות ממסדית לא ראויה". בית המשפט קבע מתחם עונש הולם שנע בין מאסר על תנאי ועד 6 חודשי מאסר בפועל וגזר על הנאשם **צו של"צ, מאסר על תנאי, צו מבחן והפעלת התחייבות.**

ת"פ (שלום רמ') 21654-10-13 **מדינת ישראל משטרת ישראל תביעות שלוחת רמלה נגד חמדאן** (27.12.2016): הנאשם הורשע באיומים בכך שאיים בנוכחות לוחמי יחידת נחשון של שב"ס על שופטת באומרו: **"למה מי היא? אני אשב עליה שלוש שנים בפנים"**. בית המשפט קבע מתחם עונש הולם שנע בין מספר חודשי מאסר ועד 12 חודשי מאסר בפועל. בית המשפט גזר על הנאשם, בעל עבר פלילי, אשר הודה במיוחס לו, ונוכח חלוף הזמן, **6 חודשי מאסר בעבודות שירות, מאסר על תנאי, וקנס בסך 3,000 ₪.**

ת"פ (שלום רמ') 38849-06-10 **מדינת ישראל נגד אביטל** (03.04.2013): הנאשם הורשע לאחר הליך הוכחות באיומים כלפי שופטת בכך שאמר: **"את תשלמי את המחיר, כל חיך אני ארדוף אותך"**. בית המשפט קבע מתחם עונש הולם שנע בין מאסר על תנאי ועד ל- 12 חודשי מאסר בפועל. ולעניין מתחם הקנס ההולם קבע מתחם שנע בין 1,000 ₪ ל- 7,000 ₪. בית המשפט גזר על הנאשם, אב וסב בן 63, שנגמל מסמים, בעל עבר פלילי מכביד, ומתוך התחשבות בחלוף זמן בן 4 שנים מיום העבירה, **מאסר בן 6 חודשים בעבודות שירות, 6 חודשי מאסר על תנאי וקנס בסך 2,000 ₪.**

לנוכח פסקי הדין שנסקרו יש להזכיר את ההבדל שבין טווח הענישה המקובל בפסיקה ובין מתחם העונש ההולם. בעוד שטווח הענישה הוא נתון שמבוסס על הדין הנוהג ומשקף ביטוי ענישה שונים למעשים דומים או קרובים, הרי שמתחם העונש ההולם הוא הכרעה ערכית של בית המשפט בדבר מדיניות הענישה הראויה, הכרעה שמבוססת על שורה של שיקולים שהפסיקה הנוהגת היא רק אחד מהם.

12. במסגרת ה**נסיבות הקשורות בביצוע העבירה**, נתתי דעתי לנסיבות הבאות:

א. **חלקה היחסי של הנאשמת בביצוע העבירה**; הנאשמת היא שחתרה לשיח עם המתלוננת לאחר שהבחינה בה עומדת עם רכבה ברמזור, היא שאמרה

למתלוננת מיוזמתה את דברי האיום, ועל כן היא שאחראית באופן מלא למעשיה ולהשלכותיהם.

ב. **היעדר תכנון**; הנאשמת אמרה את הדברים במסגרת מפגש אקראי עם המתלוננת, כך שלא מדובר בעבירה שקדמו לה תכנון מוקדם ומעשי הכנה.

13. בהתאם לתיקון 113 לחוק העונשין (סעיף 40 י"ג), ולאחר שקלול מכלול הנסיבות והשיקולים הרלוונטיים, ובפרט משהתרשמתי שהנאשמת אינה מסכנת את המתלוננת, אני סבור **שמתחם העונש ההולם את המעשה נע בין מאסר על תנאי שלצדו רכיב ענישה מוחשי - קנס או צו של"צ ועד לשנת מאסר בפועל לצד מאסר על תנאי וקנס.**

העונש המתאים - נסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה

14. בגזירת העונש המתאים לנאשם, רשאי בית המשפט להתחשב **בנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה** ולתת להן משקל, ובלבד שהעונש לא יחרוג ממתחם העונש ההולם.

בהתאם לכך נתתי דעתי לנסיבות הבאות:

א. **הפגיעה של העונש בנאשמת**; הנאשמת מפרנסת את עצמה וסועדת את הוריה החולים ובפרט סועדת את אביה, חולה דיאליזה וחולה אונקולוגי, אשר סובל מבעיות רפואיות מורכבות. מובן מאליו שאם יוטל עליה עונש מאסר אף בעבודות שירות, תיפגע פרנסתה, ייפגע הטיפול בהוריה, ייפגעו בני משפחתה, ועלול להיפגע גם אורח חייה הנורמטיבי.

ב. **חלופי הזמן מעת ביצוע העבירה**; האירוע אירע בחודש מאי שנת 2019 וכתב האישום הוגש בחודש אוקטובר שנת 2019, כך שהמאשימה לא השתתפה בהגשתו. קודם להעברתו לטיפול דנו בתיק שני מותבים אחרים. טרם שלב ההוכחות נוהל הליך על פי המתווה שנקבע ב-דנ"א 2757/04 **יוסף ואח' נגד מדינת ישראל** (19.05.2004) וברע"א 3202/03 **מדינת ישראל נגד יוסף ואח'** (04.03.2004) לשם החלטה בדרישת ההגנה להעיד את המתלוננת. הליך זה חייב גם את קבלת עמדתה של היועמ"ש לממשלה וארך זמן. הדיון הראשון לפני התקיים ביום 24.06.2021 וסה"כ עד כה התקיימו 13 דיונים בתיק. מכאן שאין להתחשב בנאשמת בשל חלופי הזמן שנבע מהאופן שבו בחרה לנהל את הגנתה. עם זאת אתחשב בחלופי הזמן במובן זה שמאז שנעברה העבירה לא הייתה הנאשמת מעורבת בעבירות נוספות, והיא המשיכה לנהל אורח חיים תקין ונורמטיבי.

ג. **אי נטילת האחריות של הנאשמת על מעשיה;** הנאשמת כפר באשמתה ובחר לנהל את התיק ולהיאבק על חפותה. נכון, לנאשמת שמורה זכותה לטעון לחפותה ולהאמין בה, ואין לזקוף זאת לחובתה, כך נקבע במפורש בסעיף 40א(6) לחוק שזו לשונו: "**...ואולם כפירה באשמה וניהול משפט על ידי הנאשם לא ייזקפו לחובתו**". עם זאת, משכפרה הנאשמת באשמתה ולא קיבלה את הכרעת בית המשפט, לא תוכל ליהנות מההקלות השמורות למי שהודה כגון ביטול הרשעה וכיו"ב.

ד. **היעדר הרשעות קודמות;** לנאשמת אין הרשעות קודמות וזו לה מעידה ראשונה בפלילים.

ה. **תיקון כתב האישום בדרך של הוספת בקשת מאסר באיחור של 3 שנים;** המאשימה ביקשה לתקן את כתב האישום לאחר 3 שנים בדרך של הוספת "הודעת מאסר". בהחלטתי התרתי את התיקון תוך שותפות לביקורת שהעלתה ההגנה אודות השיהוי הניכר בהגשת הבקשה שעמד על כ-3 שנים אשר במהלכן התקיימו שבעה דיונים. בהחלטה קבעתי שאין ספק בעיניי ששיהוי זה גרם עינוי דין לנאשמת שעד עתה הסתמכה על כתב האישום נטול ההודעה עת אמדה את סיכוייה וסיכונה. לפיכך אתחשב גם בנתון זה בבואי לקבוע את עונשה של הנאשמת.

15. לאחר שנתתי דעתי לכלל הנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה ומתוך התחשבות באורח חייה הנורמטיבי של הנאשמת, בהיעדר הרשעות קודמות, ובכלל הנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה, הגעתי לכלל מסקנה שיש למקם את עונשה בתחתית מתחם העונש ההולם ולגזור עליה מאסר על תנאי וקנס.

סוף דבר

16. לאחר ששקלתי את רכיבי הענישה השונים - סוגם, מידתם והשפעתם ההדדית, החלטתי לגזור על הנאשמת את העונשים כדלקמן:

א. **מאסר בן שישה חודשים שאותו לא תישא הנאשמת אלא אם תעבור בתוך שלוש שנים מהיום עבירת אלימות לרבות איומים ותורשע בה בתוך התקופה או לאחריה.**

ב. **קנס בסך ₪ 3,000 או 10 ימי מאסר תמורתו.** הקנס ישולם ב-10 תשלומים שווים ורצופים. התשלום הראשון ישולם ביום 1.8.2023 ויתר התשלומים ישולמו בכל אחד בחודש בתשעת החודשים העוקבים. אם לא ישולם תשלום

במועדו תעמוד יתרת הקנס לפירעון מידי ותישא הפרשי הצמדה וריבית מיום התשלום המיועד ועד ליום התשלום בפועל.

זכות הערעור לבית המשפט המחוזי בירושלים בתוך 45 יום מהיום.

ניתן היום, כ"ד אייר תשפ"ג, 15 מאי 2023, במעמד הצדדים.